

SADOWNIK (4) sb m

a oraz o jasne (w tym w a 1 r. błędne znakowanie).

sg N sadownik (4). ◇ [V sadowniku.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) w. błędnie: sadowniczy i XVII w.

1. Ten, kto zajmuje się sadem, ogrodnik; arborator, consitor, inoculator Cn (2) : Tę [młodą gałązkę oliwki] iefli ostré ciérnié/ lub rodné pokrzywy Vprzátáiac/ Sádownik podciął vkwápliwý/ Mdleie záras KochTr 6.

W porównaniu (1): Bo iáko fadownik wedle náтуры drzewá/ iedny owoce sám ręką fwoią zbiera/ [...] drugie trzęšie [...] á drugie kijem obiia [...]: ták Pan Bog miękczeyfze fercá/ sámym kazánim y przykłády/ [...] twárdfze pogroženim/ [...] iefzcze twárdfze/ karánim y frogim zgromienim/ [...] do pokuty y vpámiętánia przywodzi. SkarŻyw 80.

[Iron.: [anioł do szatana:] Wiecie, panie sadowniku, Posiedzisz tu sobie w łyku. Ewa chodziła po sadzie, Nie wiedząc o takiej zdradzie. Tyś też był nie kupił sadu, Dlaczegoś jej dawał jadu? DramStp II 367.]

2. Ten, kto handluje owocami; pomarius Murm, BartBydg (2) : Murm 180; Pomarius, szadownyk BartBydg 119; [ReuchlinBartBydg A5].

Synonim: ogrodnik.

JR, (LW, MC, MN)